

udtryk. Det blev direkte sagt her i Folketinget, at det ville vi undgå, hvis vi fik et lovråd.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Nogle af de tidligere forslag, også dem SF har fremsat i Folketinget, om lovråd har været, hvad jeg selv ville karakterisere som lidt firkan- tede. Det var et permanent lovråd med en be- stemt kreds af mennesker, og det var de men- nesker, man så måtte forvente udtalte sig i den konkrete sag.

Det, jeg bedre kunne forestille mig, var, at man havde en kreds af mennesker, det kunne for eksempel være 10-15 stykker, og at man trak på nogle af dem.

Den anden mulighed er, at det simpelt hen er fra sag til sag. I øjeblikket har vi én institution, nemlig Justitsministeriets Lovafdeling. Det er ikke sådan helt fair, når fru Birthe Rønn Hornbech gerne vil sige, at Venstre er meget mere til at være en fri fugl, for vi vil sådan set have flere og mange.

Dét, vi i øjeblikket gør i Folketinget, er jo egentlig lidt i retning af at have et lovkontor. Vi har bare ikke de samme ressourcer bag, vi har i det hele taget ikke de samme penge bag, som Justitsministeriet har. Men når vi f.eks. i de for- skellige udvalg beder om, at nogle mennesker kan komme til en høring, jamen så har det den samme karakter, og det er sådan set det, vi ger- ne vil have sat ind i nogle fastere rammer – problemet er også, at vi ikke rigtig har honorar til de pågældende mennesker – sådan at vi trækker på den juridiske ekspertise, der er.

Jeg er enig i, at der ikke er noget med, at der er én sandhed på det område. Det ved vi udmærket godt.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Åh, kan vi dog ikke blive fri for, at alt skal ind i faste rammer? Hvert eneste folketingsmedlem, hvert eneste parti, hvert eneste udvalg har den fulde frihed til at indkalde eksperter og modta- ge og lytte til såvel gode som dårlige råd, og at vi måske skal blive bedre til at lytte til gode råd, er præcis det, vi i øjeblikket sidder og diskute- rer i Udvalget for Forretningsordenen. Vi har i højere grad end tidligere indkaldt eksperter, og vi skal blive endnu bedre til det, men vi skal naturligvis være frit stillet fra sag til sag, fra udvalg til udvalg, og hvert folketingsmedlem kan gøre, hvad det vil. Jeg synes argumentatio-

nen for lovråd svinder for hver gang, hr. Aage Frandsen og hr. Søren Søndergaard går på talerstolen.

Så vil jeg godt sige for mit eget vedkommen- de, at det responsum, som SF betalte sig til i forbindelse med Tvindloven, burde have været rekvireret af et folketingsudvalg på Folketingets regning. Jeg troede, at det præcis var det, der var meningen med Olsenplanen, og jeg tror ike, at den episode vil gentage sig, sådan som forhandlingerne nu er forløbet. Det må være helt åbenbart, at et sådant responsum må kunne rekvireres for Folketingets regning og risiko.

Bendt Bendtsen (KF):

Højesterets dom i Tvindsagen kom som en overraskelse for alle, både for dem, der i sin tid stemte for loven, og for dem, der stemte imod, dels fordi loven havde været igennem Justits- ministeriets Lovafdeling, hvorfor man måtte formode, at lovmaterialet var i overensstem- melse med grundloven, dels fordi Højesteret al- drig tidligere er skredet ind og har underkendt en lov.

Der blev med andre ord skrevet forfatnings- retlig historie, da dommen faldt den 19. februar i år. Dermed overstiger dommens vigtighed langt uregelmæssighederne i Tvind, som Høje- steret jo ikke tog stilling til. I dommen drejer sig om selve indretningen af det danske demokrati og dermed danske borgeres grundlæggende retssikkerhed. Der må og skal naturligvis inden for forfatningsretten være en øverste instans, der gennem sin fortolkning af grundloven kan forsvare den mod de angreb, som den måtte blive udsat for.

I Det Konservative Folkeparti har vi naturlig- vis taget dommen til efterretning. Vi var med til at stemme loven hjem, og vi påtager os natu- rligvis et medansvar. Vi må nu engang sige, at regeringen har et særskilt ansvar i denne sag, for regeringen har apparatet til rådighed, og derfor må der ligge et særligt ansvar på rege- ringen for, at de lovforslag, som fremsættes, er i overensstemmelse med grundloven og gældende lov.

Vi går ikke ind for et lovråd i Folketinget. Vi mener, at ansvaret må være pålagt ministeren, om det så er Tvindlov, taxalov eller lignende er underordnet.

Dele af loven er nu erklæret ugyldig, og vi er indstillet på at medvirke til ad lovmaessig vej at dække det tomrum, der må være opstået. Jeg vil gerne understrege, og det må stå helt klart, at